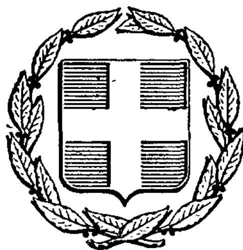

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 16

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 253

Περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων κειμένης νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

Πόροι.

1. Πόροι τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς εἶναι:

α. Κράτησις ἐπὶ τῶν βάσει τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων ἐντελλομένων τακτικῶν ἀποδοχῶν (βασικὸς μισθὸς—ἐπιδόματα τριετιῶν—ἐπίδομα πολυετίας), τῶν ἠσφαλισμένων, ὁριζομένη εἰς:

αα. 3% διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς μέχρι 3.000 δραχμῶν.

ββ. 4% διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς ἀπὸ 3.001 μέχρις 6.000 δραχμῶν.

γγ. 5% διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς ἀπὸ 6.001 δραχμὰς καὶ ἄνω.

β. Κράτησις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν τὸ πρῶτον διοριζομένων καταβαλλομένη εἰς δώδεκα (12) ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, ὡς καὶ ἡ κράτησις τῆς διαφορᾶς ἀποδοχῶν τῶν προαγομένων ἢ λαμβανόντων ἐπίδομα τριετιῶν ἢ πολυετίας τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου μετὰ τὴν προαγωγὴν ἢ τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἐπιδόματος.

γ. Κράτησις 5% ἐπὶ πάσης ἀμοιβῆς ἀποζημιώσεως τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἠσφαλισμένων λόγῳ παροχῆς προσθέτου ὑπηρεσίας πάσης φύσεως, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπὸ μορφὴν ἐξόδων κινήσεως καὶ ὁδοιπορικῶν παρεχομένων, ἐξαιρέσει τῶν ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν δι' ἐκτὸς ἕδρας μετακίνησιν καταβαλλομένων τοιούτων.

δ. Δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοτήματα καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκ χαριστικῆς αἰτίας παροχὴ πρὸς τὸ Ταμεῖον.

ε. Οἱ τόκοι καὶ ἐν γένει αἱ πρόσοδοι τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

2. Ἡ, περὶ ἧς ἡ περίπτωσις α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, κράτησις δὲν ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπερβαίνοντος τὸν ἑκάστοτε ἰσχύοντα βασικὸν μισθὸν πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ προσηυξημένον κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20%).

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Τελωνειακῶν Ὑπαλλήλων, τῆς καταβληθείσης εἰσφορᾶς ὁριζομένης ἴσης πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καταβαλλομένην τοιαύτην.

3. Τὰ καταβαλλόμενα δῶρα ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας τῶν ὑπαλλήλων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν περὶ ἧς ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, κράτησιν».

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«γ. Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος, μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, βεβαιουμένης δὲ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις διὰ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἔχῃ συμπληρώσει δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ. Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἢ απομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας καὶ ἔχῃ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων δεκαπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 6.

Ποσὰ συντάξεων.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζεται τὸ ὕψος τῆς παρεχομένης συντάξεως εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε τακτικῶν ἀποδοχῶν αἵτινες ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν βαθμὸν ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως αὐτῶν.

2. Ὡς τακτικαὶ ἀποδοχαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοοῦνται ὁ ἑκάστοτε βασικὸς μισθὸς καὶ τὰ ἑκάστοτε ἐπιδόματα τριετιῶν καὶ πολυετίας, κατ' ἀνώτατον δὲ ὅριον, ἐν συνόλῳ, μέχρι τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ Πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ προσηυξημένου κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20%).

3. Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, νοεῖται ὁ τοιοῦτος τῆς πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος καὶ ἐξαγορασθεὶς χρόνος προϋπηρεσίας. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου ἀσφα-

λίσεως προκύπτει ὑπόλοιπον ἓξ (6) μηνῶν καὶ πλέον, τοῦτο θεωρεῖται ὡς πλῆρες ἔτος, ἄλλως παραλείπεται.

4. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 ὁ χρόνος, περὶ οὗ ἡ προηγουμένη παράγραφος, δι' ὃν δὲν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ἢ τὰ διὰ τὴν ἐξαγορὰν ποσά, δὲν λογίζεται ὡς συντάξιμος.

5. Εἰς περίπτωσιν οὐσιώδους μεταβολῆς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς, διαπιστουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῶν, ἐπιτρέπεται, δι' ὁμοίων Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, ἡ αὐξομείωσις τῶν συντάξεων.

6. Ἡ ἀνωτάτη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν σύνταξις ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, παρέχεται μετὰ τριακονταπενταετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 7.

Ἐπιστροφὴ Εἰσφορῶν.

1. Ἠσφαλισμένοι τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας, δι' οἱονδήποτε λόγον, καὶ μὴ συμπληροῦντες τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις λήψεως συντάξεως, δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωνται τὴν ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθεισῶν εἰσφορῶν αὐτῶν ἀτόκως, ὡς ἀκολούθως:

α. Οἱ μὴ συμπληρώσαντες πενταετῆ ἀσφάλισιν τὸ 50% τῶν εἰσφορῶν.

β. Οἱ συμπληρώσαντες χρόνον ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν καὶ μέχρι 10 ἔτη τὸ 75% τῶν εἰσφορῶν.

γ. Οἱ συμπληρώσαντες χρόνον ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν τὸ 100% τῶν εἰσφορῶν.

2. Τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν δικαιοῦνται, τῇ αἰτήσει των, καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς οἱ διακόψαντες ἢ διακόπτοντες τὴν παρ' αὐτοῖς ἀσφάλισίν των, λόγῳ διορισμοῦ ἢ μετατάξεώς των εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δι' ἣν δὲν ἀσφαλίζονται εἰς Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διακοπήν, δὲν συμπληρώνουν τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος προϋποθέσεις, διὰ τήν, κατὰ τὴν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἔξοδόν των, κτῆσιν δικαιώματος πρὸς λῆψιν συντάξεως.

3. Τῆς ἐπιστροφῆς τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ποσῶν εἰσφορῶν ὡσαύτως δικαιοῦνται, τῇ αἰτήσει των, καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μέλη οἰκογενείας θανόντος ἠσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται συντάξεως».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου ἢ ἠσφαλισμένου, ἔχοντος συμπληρώσει δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος, προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἀνεξαρτήτως δὲ χρόνου ἀσφαλίσεως τοῦ θανόντος, δικαιοῦνται συντάξεως τὰ κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 προστίθεται ἐδάφιον δ' ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«δ. Εἰς τέκνον ἢ τέκνα ὀρφανὰ ἐξ ἑνὸς τῶν γονέων, ἔχοντος δικαίωμα συντάξεως ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας, τὸ 50% κατανεμόμενον κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῶν δικαιούχων τέκνων».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 9.

Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας.

1. α. Παρ' ἑκάστου ἐκ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ἡ παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ ἑτέρῳ Νομικῷ προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου προϋπηρεσία, ἤ, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὸ Δημόσιον ἤ, συντρεχούσης περιπτώσεως, τοῦ ΤΑΚΕ, ἀναγνωριζομένη ὡς τοιαύτη, ἀποδεικνύεται δὲ αὕτη μόνον ἐξ ἐπισήμων πιστοποιητικῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, παρ' αἷς ἐπραγματοποιήθη ἡ σχετικὴ ἀπασχόλησις, καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ὑπὸ ἑτέρου φορέως ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἐξαιρέσει τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, διὰ τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Μ.Τ.Π.Υ.

β. Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς, τῇ αἰτήσει τοῦ ἠσφαλισμένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἤ, προκειμένου περὶ τῶν ἤδη ἠσφαλισμένων, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1976.

γ. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου, πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προθεσμίας, τὴν περὶ ἀναγνωρίσεως αἴτησιν δύνανται νὰ ὑποβάλουν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

δ. Ἡ ἀναγνωριζομένη προϋπηρεσία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 ἔτη, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἐπαρκῇ αὕτη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλαχίστων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπόληψιν συντάξεως, ὅτε ὁ ἠσφαλισμένος δύναται, ἐκ τῆς προϋπηρεσίας αὐτοῦ, ν' ἀναγνωρίσῃ χρόνον καὶ πλέον τῶν 15 ἐτῶν, μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐλαχίστων τούτων προϋποθέσεων.

2. α. Ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου ἐνεργεῖται, διὰ παρακρατήσεως καθ' ἕκαστον μῆνα ἐκ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἠσφαλισμένου προσθέτου εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἑκάστοτε τακτικῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς του. Ἡ πρόσθετος εἰσφορὰ καταβάλλεται ἐπὶ ἀριθμὸν μηνῶν ἴσον πρὸς τὸν τοιοῦτον τοῦ ἀναγνωρισθέντος χρόνου.

β. Ἡ παρακράτησις τῆς προσθέτου εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἠσφαλισμένου τῆς παρ' ᾗ ὑπηρετεῖ Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ τῶν τακτικῶν εἰσφορῶν, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ μεθεπομένου τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως ἀποφάσεως μηνός.

3. Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότησιν πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐξαγορᾶς τοῦ ἀναγνωρισθέντος χρόνου ὁ μὴ ἐξαγορασθεὶς χρόνος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς συντάξιμος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ γινόμενον τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς προσθέτου εἰδικῆς εἰσφορᾶς τοῦ τελευταίου μηνὸς ἀσφαλίσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπολοίπων πρὸς ἀναγνώρισιν μηνῶν.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ τὸ ἓν τέταρτον (1/4) τῆς ὀφειλῆς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον παρακρατεῖται ἐκ τῆς συντάξεως εἰς μηνιαίας δόσεις, μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, ἑκάστη τῶν ὁποίων ὁρίζεται ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς συντάξεως τῆς προκυπτούσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ τῆς τοιαύτης τῆς προκυπτούσης βάσει τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς. Ἐν οὐδεμιᾷ, πάντως, περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, μηνιαίας δόσεως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 1/3 οὐδὲ κατώτερον τοῦ 1/6 τῆς συντάξεως τῆς προκυπτούσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκπτωσις 10%.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ τὸ ἓν πέμπτον (1/5) τῆς ὀφειλῆς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς, ἐφαρμοζομένων κατὰ

τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τῆς παρούσης παραγράφου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἠσφαλισμένων, οἵτινες εἶχον ὑποβάλει τὰς περὶ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας αἰτήσεις των μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐὰν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς αὗται ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἐξαγορασθὲν τμῆμα τοῦ ἀναγνωρισθέντος χρόνου. Διὰ τὸ μὴ ἐξαγορασθὲν τμῆμα τοῦ ἀναγνωρισθέντος χρόνου ἐφαρμόζονται αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκπτωσις 10%».

Ἄρθρον 7.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον δι' ἐπιταγῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ εἰς τόν, δυνάμει συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, πληρεξούσιον αὐτοῦ».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν. Δ/τος 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 11.

Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων.

1. α. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀναπροσαρμόζονται αἱ ὑπ' αὐτῶν παρεχόμεναι συντάξεις εἰς τοὺς συνταξιούχους τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

β. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ γενήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθορισθησομένου ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ χρόνου τῆς πραγματικῆς ἀσφαλίσεως δι' ὃν κατεβλήθησαν αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, προσηυξημένου διὰ τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἢ ἀναγνωρισθησομένου ὡς συνταξίμου τοιούτου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξηγοράσθη.

2. α. Οἱ συνταξιοῦχοι δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωνται τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐξαγορὰν τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἄνευ ἐξαγορᾶς χρόνου ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰσφορᾶς 2,5% ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 ἐδάφ. α' καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 3 ἀποδοχῶν, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως αἰτήσεως.

β. Συνταξιοῦχοι οἵτινες δὲν ἔχουν ἀναγνωρίσει προϋπηρεσίαν ἢ ἡ ἀναγνωρισθεῖσα καὶ ἐξαγορασθεῖσα τοιαύτη δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων πρὸς ἀπόληψιν πλήρους συντάξεως, δύνανται, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς 31.12.1976, νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ ἐξαγοράσουν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, χρόνον ἐκ τῆς προϋπηρεσίας των μέχρι συμπληρώσεως συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως τριάκοντα πέντε (35) ἐτῶν».

3. Ἐκ τοῦ, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος, προκύπτοντος ποσοῦ ὀφειλῆς ἐξ ἐξαγορᾶς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ συνταξιούχου ἐφ' ἅπαξ ἓν τέταρτον (1/4) τὸ δὲ ὑπόλοιπον παρακρατεῖται ἐκ τῆς συντάξεως εἰς μηνιαίας δόσεις μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, ἑκάστη τῶν ὁποίων ὁρίζεται ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς συντάξεως τῆς προκυπτούσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ τῆς τοιαύτης τῆς προκυπτούσης βάσει τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς. Ἐν οὐδεμιᾷ, πάντως, περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μηνιαίας δόσεως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 1/3 οὐδὲ κατώτερον τοῦ 1/6 τῆς καταβαλλομένης συντάξεως. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκπτωσις 10%».

Ἄρθρον 9.

Τριετίαι.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 279/1974 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 807/1971 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσαυξήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) κειμένων διατάξεων» ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος των καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῶν συνταξιοδοτουμένων ἐκ τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συνδέονται ἀσφαλιστικῆς σχέσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἐξαίρεσις Δικαστικῶν.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀσφάλισιν, οἱ ἐφεξῆς διοριζόμενοι δικαστικοὶ λειτουργοί.

2. Οἱ, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἠσφαλισμένοι τοῦ ἀνωτέρω Ταμείου ἐκ τῶν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, προσώπων δύνανται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς περαιτέρω ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ.

3. Καταβληθεῖσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τῶν ἐν παρ. 2 προσώπων, ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς ἐξαιρέσεώς των ἐπιστρέφονται αὐτοῖς ἀτόκως μειωμέναι κατὰ ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 11.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Τακτικαὶ εἰσφοραὶ καὶ συντάξεις, πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων, καταβληθεῖσαι μέχρι τέλους τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ μηνός, δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Ἀποφάσεις περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, ἐκδοθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 95/73 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀναθεωροῦνται οἴκοθεν ὑπὸ τῶν Δ.Σ. τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τυχὸν δὲ καταβληθέντα ἐπὶ πλέον ποσὰ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους ἀτόκως.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἑκάστου Ταμείου Ἀρωγῆς ὑποχρεοῦται ὅπως προβῇ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 95/1973, ὡς αὗται τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, προβλεπομένας ἐνεργείας τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Οἱ ἀποχωρήσαντες τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ΑΣΔΥ ὑποχρεωτικῶς, λόγῳ συμπληρώσεως 35ετίας, δικαιοῦνται, πρὸς ἀνακαθορισμόν, ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός, τοῦ μηνιαίου βοηθήματος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 1 τοῦ Ν. 2066/52 ὁριζόμενα, νὰ συνυπολογίσουν εἰς τὸν χρόνον ὑπηρεσίας καὶ ἀσφαλίσεώς των τὸν διανυθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς, εἰς ὃ ὑπήγοντο πρὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὸ ΑΣΔΥ, καὶ τὸν χρόνον ὑπηρεσίας των παρὰ τῷ ΑΣΔΥ, ἀποδιδομένων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, τῶν γενομένων παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων κρατήσεων καὶ ἐπιστρεφομένων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τῶν τυχὸν ληφθέντων παρ' αὐτῶν καθαρῶν ποσῶν, διὰ τυχὸν γενομένας πρὸς τούτους παροχὰς πάσης φύσεως τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων.

5. Τακτικοὶ ὑπάλληλοι μεταταγέντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4188/1961, δύνανται, τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἐπιλέξουν τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς ὑπαγωγῆς των, μεταξὺ τοῦ

Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐξωτερικῶν καὶ ἐκείνου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, ἐξ οὗ οὗτοι μετετάγησαν. Αἱ μέχρις ἀλλαγῆς τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς πάσης φύσεως καταβληθεῖσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ παρ' αὐτῶν, μεταφέρονται τῇ ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. ΤΑΥΥΠΚΕΞ εἰς τὸ δικαιοῦχον Ταμεῖον Ἀρωγῆς, πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου ὑπηρεσίας των.

6. α. Διὰ Π. Δ/τος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, συνιστᾶται ἴδιον Ταμεῖον Ἀρωγῆς διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, διεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 95/1973, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

β. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, ρυθμίζονται τὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ νέου Ταμείου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, τὰ τῆς διακοπῆς τῆς ὑφισταμένης ἀσφαλίσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν καὶ τὰ τῆς μεταφορᾶς περιουσιακῶν στοιχείων ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου εἰς τὸ νέον Ταμεῖον, τὰ τῆς ὀργανώσεως, λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Ἰσχύς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3, τῶν ἄρθρων 7, 9, 10 καὶ 11 αὐτοῦ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 95/1973.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ